



ПРЕС КЛИПИНГ

31. март 2016.



НАСЛОВИ

- Борислав Боровић: Како економија реално расте (стр.3)**
- Због ниских плата војници иступају из строја (стр.4)**
- Приватизација само повећава сиромаштво (стр.5)**
- Радници блокирали део пруге у Београду (стр.6)**
- Приватизација ПКБ погрешан потез (стр.6)**
- Подршка за мала и средња предузећа (стр.8)**
- Формирали нову фабрику (стр.8)**
- Удовички: Ништа о отпуштањима (стр.9)**
- Удовички: У 145 локалних самоуправа одређен максималан број запослених (стр.9)**
- Подстицаји за пољопривреду и до два милиона динара (стр.10)**
- Наше раднице раде за осам евра дневно, а немачке за 129 (стр.10)**
- Задовољни радници остварују врхунске резултате (стр.11)**
- Кнауф: Држава да не мења често прописе (стр.12)**
- Максималан број запослених одредило 145 локалних самоуправа (стр.13)**

"Први мај" чека одлазак у историју или оживљавање производње (стр. 13)

Предузетници: Није лако, али ризик се исплати (стр.14)

Телеком - хронологија једне грешке (стр.15)

ИСТРАЖИВАЊЕ: Плата важнија од врсте посла (стр.16)

Како преживети месец са 40.000 РСД? (стр.17)

Борислав Боровић: Како економија реално расте

Ауторски текст

Кретање величине бруто друштвеног производа је један од најважнијих економских параметара, индикатор и показатељ општег стања у којем се једна економија налази. ТРЕНД кретања БДП је и сигнал економским властима да даље поступају у креирању адекватне економске политике. Међутим, опште прихваћен модел обрачуна БДП који се користи и у Србији, захтева одређена прецизирања која могу да усмере доношење одлука економских власти у једној држави.

На страну што и сам модел обрачуна може бити предмет критичке анализе јер многе сегменте стварних доприноса БДП не рачуна (попут рада званично “незапослене” домаћице-мајке), али је целисходније анализирање величине званичног БДП и стварног доприноса економији државе.

Званично, бруто домаћи производ (БДП) једне земље је збир нето коначних продаја робе и услуга обављених на њеној територији у току године. Извоз се третира као коначна продаја чим напусти територију земље. На овај начин се и најчешће посматра БДП и анализа иде у правцу прилично дискутабилне формуле - БДП као збир финалне потрошње, инвестиција и извоза са одузимањем вредности увоза.

По мом мишљењу, много је реалнији угао посматрања БДП као збира додатих вредности створених на територији једне земље у току једне године. Без те додате вредности не би било ни профита, плата, исплата камата на кредите. Зато БДП у суштини треба да показује збир доходака привредних субјеката у одређеној земљи, независно да ли су резиденти те земље или не (слична категорија са домаћим резидентима који послују и у иностранству је БНП - бруто национални производ).

Са становишта успешности привредних субјеката у доприносу БДП, важније је посматрати тај ефекат кроз учешће у бруто додатом вредности него у класичном обрачуна БДП, јер то и јесте права мера доприноса расту економије једне земље.

Као илустрација могу да послуже страни инвеститори који велики део компонената увозе у Србију, дораде их и пласирају на инострана тржишта. У том случају, чини се (тако се и рачуна) да је допринос БДП код извоза збир вредности увозних компоненти, домаћих инпута кроз дораду (склапање) производа и разлике у цени код извоза.

А суштински, допринос би био само износ улагања у производњу и давања остварених у Србији, јер се профит по правилу не задржава у Србији, већ у домицилној држави компаније.

Ако је та компанија још и корисник субвенција за отварање радних места, стварни ефекти доприноса домаћој економији се битно смањују. Наравно да је важан допринос од извоза компанија у укупном БДП, али се чини важнија анализа њиховог удела у БДП и вредност нето извоза.

Са друге стране, у циљу сагледавања реалнијег износа БДП, користе се механизми који вредност БДП израженог у текућим ценама претварају у реални БДП кроз обрачун по сталним

ценама. Тако сведен БДП је погодан за поређење јер је очишћен од утицаја стопе инфлације. Али права вредност БДП би се добила компарацијом паритета куповне снаге. То би Србији, конкретно, донело готово дупло већи БДП него званични, јер су цене робе и услуга у Србији бар толико пута просечно мање.

Лист “Економист” је увео незваничну али врло популарну мерну јединицу, такозвани “биг мек индекс”, на основу којег процењује потцењеност или прецењеност локалних валута, па према томе и цена робе и услуга, који се може користити у калкулацији паритета куповне снаге (PPP). И по овом индексу, наш БДП је номинално већи него званично изражен.

У неким чланицама ЕУ се већ годину дана користи нови обрачун БДП где су укључени и приходи од сиве економије, затим, од проституције или кријумчарења дроге и оружја. У ЕУ сматрају да у БДП треба да уђу све релевантне привредне активности, “без обзира на моралну оцену тих активности”. У случају Србије, то би значило озбиљно повећање БДП, јер се процењује да је петина БДП у сивој зони пословања.

Мада, већи БДП тако неће значити и веће благостање тих земаља. А можда се само отвара већа могућност нових задуживања, јер ће удео јавног дуга земаља опасти у тако “вештачки” повећаним националним БДП.

ПОЛИТИКА ONLINE

Због ниских плата војници иступају из строја

Аутор: Јелена Попадић

Током прва два месеца 2016, Војску Србије напустило је 152 војника по уговору, упозоравају представници Војног синдиката Србије. Прошле године само из копнене војске отишло је 660 уговорара, тврде синдикалци. У Министарству одбране потврђују да у просеку годишње униформу заувек скине око 800 професионалних војника, што је осам одсто од укупног броја. Представници јединог репрезентативни синдикат у ВС наводе да су најчешћи разлози за престанак службе „ниска примања, убитачан и разочаравајући стандард припадника ВС” па је чак 70 одсто оних који су прошле године скинули униформу то учинило на свој захтев.

Подаци које смо добили из ресорног министарства нешто су другачији – према њиховој статистици само 44 одсто војника је затражило отпуст из службе. Потврдили су нам да су у јануару и фебруару 152 уговорца скинула униформу, али су и најавили да ће у војну службу ступити 431 нови. Њих 220 већ у априлу биће упућено у јединице Војске Србије.

Ипак, сваки војник који заувек скине униформу држави доноси додатни трошак будући да нови „уговорци” морају да прођу вишемесечну обуку. Примера ради, у обуку нишанције тенка треба уложити 240.000 динара.

Кључно питање је да ли држава може да задржи већ обучене војнике са платом од 32.000 динара, смањеним дневницама и гомилом прековремених сати које тешко могу да наплате. Представници Војног синдиката Србије упозоравају да чак 81 одсто припадника ВС зарађује мање од републичког просека.

Приватизација само повећава сиромаштво

Аутор: А.Телесковић

Продајом компанија странцима повећава се ефикасност, али се по страни оставља друштвена расподела богатства, каже економиста Божо Драшковић

Мрвице које падају са стола, за којим седе најбогатији чланови економије, а које добијају нижи слојеви друштва, довољна су гаранција да ће се привреда кретати у добром правцу. Овако, према виђењу Боже Драшковића из Института економских наука, поједностављено изгледа доминантан неолиберални теоријски модел, који је, како каже, дубоко погрешан.

Како је истакао учествујући на округлом столу „Да ли је јавни сектор прегломазан”, који су организовали Фондација „Фридрих Еберт” и Савез самосталних синдиката Србије, у нашој земљи полази се од погрешне претпоставке да ће приватизација свега и свачега довести до повећања укупне ефикасности.

– Приватизација повећава ефикасност пословања фирме, али оставља по страни проблем расподеле друштвеног богатства и као негативан ефекат који обично има повећање стопе сиромаштва – рекао је Драшковић и додао да у Србији влада теоријско слепило.

То је погрешно и све треба преиспитивати, па чак и моје левичарске ставове, казао је Драшковић.

– Ако се у кући појавио миш, не можемо запалити целу кућу да бисмо се решили миша.

Морамо побољшати управљање у јавним предузећима. Тачно је да приватизацијом фирме постају ефикасније, али страни власници пре свега, након преузимања изврше притисак на цене. Пре него што су приватизоване цементаре, цемент је био 50 одсто јефтинији него данас. Такође, страни власници смањују зараде и број запослених, раубују ресурсе, а добит извлаче у иностранство – истакао је Драшковић.

Он је додао да не тврди да је актуелни модел пословања фирми у државном власништву добар, јер са сменом власти на чело јавних предузећа долазе политички кадрови и запошљавају нове људе.

– Уместо невидљиве руке тржишта, о којој је говорио Адам Смит, ми овако имамо скривену руку политике и политичку поделу карата – сматра Драшковић.

Како каже, добар начин управљања могуће је постићи и кад је фирма у државном власништву. „Теленор” је пример за то. Само цена услуга не треба да буде социјална, него мора да задовољи и потребе компаније за новим инвестицијама како се не би урушила вредност предузећа.

– Ми смо мало помешали времена и просторе. Јавна предузећа не треба продавати док не достигну ниво развоја какав је имала Енглеска кад је ушла у приватизацију – поручио је Драшковић.

Према оцени Горана Николића, из Института за европске студије, погрешна је и мантра коју понављају домаћи економисти да је јавни сектор прегломазан. Јер, на 100 становника долази седам запослених у јавном сектору, што је ниже од европског просека. Уколико би се спровело договорено смањење броја запослених, на које се Србија, како каже, заклела ММФ-у, то би значајно утицало на квалитет услуга.

– То би значило да би до 2018. године на сто становника долазило шест запослених у јавном сектору, што је релативно најмањи број државних чиновника у овом делу Европе. Не можемо због фискалне консолидације да до те мере угрозио средњи слој становништва – каже Горан Николић.

Он додаје да се нада да се због инертности власти толико смањење броја запослених неће догодити. Досадашња пракса је показала да је број запослених у државној управи смањиван углавном кроз пензионисања, што је према Николићевој оцени добра ствар.

Иван Николић, сарадник Економског института, каже и да изјаве економиста да је српско здравство превелики трошак за јавне финансије такође нису тачне. Како је израчунао, трошак

по становнику у Србији износи 475 долара, док је у Словенији тај износ 3,5 пута већи, а у Хрватској двоструко већи.

Радници блокирали део пруге у Београду

Извор: Бета

Радници „Заштитне радионице” блокирали су део пруге због неисплаћених зарада, због чега од јутрос не саобраћа међународни воз за Будимпешту и Беч, саопштиле су Железнице Србије.

Како се наводи, радници Друштва за превенцију инвалидности и радно оспособљавање инвалида „Заштитна радионица” блокирали су синоћ око 21.30 „Јужну плочу” на Главној железничкој станици у Београду.

Осим отказивања међународног воза „Авала” који је требало да крене у 7.20 за Будимпешту и Беч, саобраћај на Главној железничкој станици се одвија несметано.



Приватизација ПКБ погрешан потез

Аутор: Г. Влаовић.

*** Простран: Уз професионалан менаџмент ПКБ може профитабилно да послује ***

Савић: Вредно земљиште основни разлог интересовања за куповину комбината

Београд - Судбина Пољопривредне корпорације Београд, као и свих других предузећа у реструктурирању, биће позната у другој половини ове године. Наиме, до 31. маја ће бити извесно да ли ће ПКБ бити приватизован или ће завршити у стечају.

Јавни позив за продају ПКБ-а расписан је 31. децембра 2015. године а рок за отварање понуда истекао је 3. марта. На тај тендер се није пријавио нико од потенцијалних купаца из земље и иностранства. Док надлежни припремају нови тендерски поступак за продају тог предузећа, стручна јавност у глас поручује да би приватизација ПКБ-а била лоша и погрешна одлука. Са друге стране, саопштењем су се огласиле МК група и ИМ Матијевић истакавши да компаније којима су на челу бизнисмени Миодраг Костић и Петар Матијевић желе да формирањем конзорцијума учествују на новом тендеру за куповину ПКБ-а.

Аналитичар Милан Простран каже за Данас да је апсолутно против идеје да се ПКБ прода било домаћем било страном капиталу.

- Не треба журити са продајом ПКБ-а и овај тренутак никако није добар за такав чин. Против сам приватизације тог предузећа, односно сматрам да оно треба да остане у власништву државе. Ако Граду Београду није одрживо да и даље буде власник ПКБ-а, требало би да га врати држави Србији. Продаја би била лоша по интересе државе и грађана и зато се бар у овом тренутку не треба одлучити за тако нешто. ПКБ је предузеће које може да послује сасвим профитабилно. Друга је ствар што надлежни од ПКБ-а захтевају нижу цену производа како би грађани Београда могли да се снабдевају јефтинијом храном. Због тога је ПКБ претрпео пословне неуспехе. Међутим, одговорним и професионалним управљањем то предузеће свакако може да зарађује - категоричан је Простран.

Он додаје да уместо продаје, земљиште ПКБ-а треба дати у закуп.

- Држава би приватницима требало да омогући управљање ПКБ-ом, али не и да постану његови власници. Такав модел није непознат, примера ради веома се успешно примењује у Хрватској и

не постоји ниједан разлог да се исти принцип не примени и у Србији. Такође, један део предузећа би требало одвојити и од њега направити центар за едукацију студената и средњошколаца. Једноставно, ми младима који студирају пољопривреду или завршавају пољопривредне школе треба да обезбедимо праксу која је битна за њихово школовање и стручно усавршавање. Тога сада нема, а могло би бити када би се део предузећа ПКБ-а издвојио за те потребе. Такви центри за едукацију постоје у многим развијеним државама света, међу њима у Сједињеним Америчким Државама и Француској. Стога би тај успешан модел требало применити и код нас - каже Простран. Према његовом мишљењу циљ Костића и Матијевића је да ПКБ купе по нижој цени која ће бити понуђена на новом тендеру.

- Та цена је ниска и нереална и преласком ПКБ-а у приватне руке држава би изгубила предузеће које може да ради профитабилно а од великог је значаја. Такође, не треба заборавити и чињеницу да земљиште које поседује ПКБ једног дана може да постане грађевинско и да ће тада вредети много више него сада – закључује Простран.

Љубодраг Савић, професор Економског факултета у Београду сматра да је земљиште основни разлог због кога српски бизнисмени желе да се домогну ПКБ-а.

- То, наравно, не значи да се до тренутка када би хипотетички земљиште којим располаже ПКБ добило статус грађевинског, Костић и Матијевић у случају да купе то предузеће, не би бавили пољопривредом. Бавили би се сасвим сигурно, али сматрам да је земљиште основни разлог интересовања свих оних који желе да купе ПКБ. И сви желе да га купе по што нижој цени. Сматрам да држава не само да не треба да продаје ПКБ по тако ниској цени која је сада у оптицају, већ да уопште не треба да продаје ту корпорацију. Реч је о предузећу које може добро да ради уз обнављање прерађивачких капацитета који су раније безразложно продати - истиче Савић.

Он додаје да је разградња ПКБ-а почела оног тренутка када су продати његови највреднији делови.

- Прву штету ПКБ је претрпео 90-их за време санкција и одговорност за то је на тадашњој власти. Након тога, нова штета је начињена када су продати вредни прерађивачки капацитети. Зато ми је сада бесмислено залагање Демократске странке да се ПКБ не прода. Они то раде из политичких разлога а управо је ДС та која је одговорна за продају прерађивачких капацитета ПКБ-а, а данас се залаже против онога што је и сама радила. Стога је закључак да ПКБ никако не треба продавати. Приватни власник би првенствено смањио сточни фонд с којим предузеће у овом тренутку располаже а био би отпуштен и велики број запослених у ПКБ. Такође, постоје јасне индикације да је основни циљ куповине ПКБ жеља да се дође до вредног земљишта а не улагање у производњу. Према томе, тако нешто није решење већ ПКБ треба сачувати у државном власништву. Наравно, потребно је и обновити прерађивачке капацитете јер ПКБ не може да послује профитабилно само ако се бави примарном делатношћу - наглашава Савић.

Шта је у понуди

У новом кругу приватизације цена ПКБ би требало да буде умањена са 51 на 30 одсто процењене вредности сталне имовине. Продаје се 17.677 хектара земљишта у општинама Палилула, Сурчин и Зрењанин, грађевински објекти који се користе у пословне сврхе, удели ПКБ-а у предузећима ЕКО-ЛАБ, ПКБ Агроекономик, Институт за научно истраживачки рад и трансфер технологије у пољопривреди, Пољопривредна авијација ПКБ, Ветеринарска станица ПКБ. Процењена вредност променљиве имовине ПКБ-а на крају 2014. године износила је 39,6 милиона евра, а сталне имовине 303,9 милиона евра. Променљива имовина обухвата стадо, залихе, засађене усеве и њена тржишна вредност биће утврђена у року од 30 дана од проглашења купца. ПКБ обрађује око 21.000 хектара земље и половина тих површина углавном служи за производњу сточне хране. ПКБ има више од 30.000 грла стоке, од чега 22.000 говеда и 9.000 музних крава. Годишња пројектована производња износи 65 милиона литара сировог млека, што чини између 10 и 12 одсто укупне производње млека у Србији.

Подршка за мала и средња предузећа

Аутор: З.Р.

Крагујевац - - Предузећа из Србије од ове године могу да користе новац из европског Програма за конкурентност, чијом применом се домаћим малим и средњим предузећима (МСП) омогућава приступ новим изворима финансирања и иностраним тржиштима, али и обезбеђује подршка њиховим активностима да побољшају своју позицију - речено је у Регионалној привредној комори у Крагујевцу, где су власницима приватних фирми из Шумадије и Поморавља представљени европски Програм за конкурентност МСП и Програм за финансирање истраживања и иновација, под називом "Хоризонт 2020".

Привредници су такође упознати и са услугама које пружа Европска мрежа предузетништва. Српске институције и предузећа, речено је, од јула 2014. године, могу равноправно са европским да конкуришу за средства из програма "Хоризонт 2020." а две компаније из Србије већ су добиле бесповратна средства у износу од по 50.000 евра. Основни услов за повлачење новца је да предузеће има добру пословну идеју и тржишни потенцијал.

Европска мрежа предузетништва део је Програма за унапређење конкурентности и највећа је институција на свету за пословно повезивање малих и средњих предузећа. Постоји од 2008., а у Србији је присутна од 2009. године, при чему је Привредна комора Србије координатор програма. Према плановима до 2020. за унапређење тржишне позиције МСП у државама Европске уније и земљама кандидатима за чланство, биће обезбеђено чак 2,3 милијарде евра. Процењује се да ће захваљујући том програму, у Европи у том периоду бити отворено милион нових радних места.

Формирали нову фабрику

Аутор: З. Радовановић

Трстеник - Радници некадашњег гиганта српске индустрије, Холдинга "Прва петолетка" из Трстеника, у којем су од седам зависних и шест самосталних друштава у већини, од 2014. до почетка ове године покренути стечајни поступци, у јануару су формирали конзорцијум и основали ново предузеће под називом "Петолетка", закупили погоне фабрика у стечају и наставили ранију производњу.

Предузеће "Петолетка" и некадашња фабрика "Прве петолетке" - "Арматура" из Александровца коју је лане, такође купио конзорцијум од 350 бивших запослених су, колико је познато, највероватније две једине српске индустријске фирме, које су у стопостотном власништву њихових радника. "Петолетка" тренутно запошљава око 700 трстеничких радника, а почетком наредне седмице ће их, кад се том предузећу, придружи и њих стотинак из "Кочне технике", бити и више од 800.

- "Петолетку" смо, пре неких месец и по дана, регистровали у АПР-у и недуго потом, новцем радника наставили производњу фабрика у којима је покренут стечај. Производни континуитет сигурно не бисмо могли да наставимо да нема разумевања добављача и пословних партнера, који од новоформиране фирме не траже авансна ни плаћања у скраћеном року. Помаже нам и то што у овом пословном подухвату имамо подршку Министарства привреде - каже за Данас председник огранка Самосталног синдиката у Трстенику Љубиша Здравих, који је и радник у једној од производних целина новог предузећа, али и синдикални функционер у "Првој петолетки", чији поједини делови који нису у стечају, Фабрика наменске производње, пре свих, и даље успешно послује.

Сачувана радна места

Запослени у предузећу "Петолекта" ових дана би, према речима Здравиха, требало да приме и прве плате. "Успели смо, за сада, да сачувамо 700 до 800 радних места, а верујем да ће их бити и више од 1.000. Толико запослених, уз више стотина наших колега који су наставили да раде у фабрикама наменске производње и техничко-металуршке обраде, много значи за Трстеник", истиче наш саговорник.

Удовички: Ништа о отпуштањима

Аутор: Фонет

Министарка државне управе и локалне самоуправе Кори Удовички изјавила је данас да је 145 локалних самоуправа одредило максималан број запослених "и у великој мери припремило систематизације за сваку од организација".

Задовољни смо темпом и озбиљношћу са којом сви приступају овом послу, без обзира на то што је сада предизборно време, рекла је Удовички новинарима после доделе награде за инвестицију године у Србији "Ауреа 2016". Упитана да ли су тачне информације објављене у неким медијима да је почело отпуштање запослених у 70 одсто локалних самоуправа, Удовички је рекла да не може ништа да каже о томе. То је велики посао. Нисам спремна да говорим о детаљима и бројкама, рекла је Удовички. Удовички је рекла да процес отпуштања није завршен 8. фебруара, како је планирано, али је додала да није одређен нов рок до када би тај процес требало да буде готов. Она је рекла да је Министарство за државну управу и локалну самоуправу ангажовало додатне снаге да би обучили службенике за обраду захтева за отпремнине и навела да ће обрада захтева "трајати неко време". Сада се договарамо са министарствима да урадимо обуке да би ти захтеви долазили спремнији, рекла је Удовички. Гурамо најбрже што можемо. Ради се пуним капацитетима, истакла је Удовички.



Удовички: У 145 локалних самоуправа одређен максималан број запослених

Извор: Бета

Министарка државне управе и локалне самоуправе Србије Кори Удовички данас је казала да је 145 локалних самоуправа одредило максималан број запослених и у великој мери припремило систематизацију радних места.

- То је велики посао, али нисам спремна да говорим о детаљима и о бројкама - рекла је Удовички новинарима.

Она није желела да каже да ли је нека од локалних самоуправа почела да дели отказе радницима који су вишак.

Додала је да је Министарство државне управе и локалне самоуправе ангажовало додатне раднике за обраду захтева за отпремнине запослених у јавном сектору који ће добити отказ.

Удовички је рекла да је задовољна "темпом и озбиљношћу са којима се приступа рационализацији броја запослених у јавном сектору без обзира на то што је предизборно време".

- Преговара се са једном организацијом која ће пратити спроводјење програма рационализација броја запослених у јавном сектору како би га учинила разумљивим и да се не стварају забуне у јавности - казала је министарка.

Како је истакла, нису промењени циљеви те рационализације, иако се касни у њеном спроводјењу.

По програму који Србија има са Међународним монетарним фондом из јавног сектора је до 8. фебруара ове године требало да оде 14.500 запослених, од тога више од 8.000 у републичким органима, око 6.000 у локалним самоуправама и 250 у Војводини.

Процене су да у око 30 одсто локалних самоуправа у Србији нема вишка запослених.

- Државна управа има рок до 8. јуна да престане да тражи податке од грађана које већ има - изјавила је Удовички.

- Први корак у спровођењу Закона о општем управном поступку је рок до 8. јуна да цела управа у Србији престане да тражи од грађана податке које већ негде има у службеним евиденцијама. На пример, када идете да тражите продужење личне карте довољно је што је лична карта ту или било шта друго - казала је Удовички на додели награде Ауреа.

Она је истакла да је циљ да управа буде партнер и сервис грађана Србије.

- Ми сада идемо у дијалог, то још није званичан надзор, као и мобилизацију општина и других централних институција, али највише услуга се решава на локалном нивоу. Видимо да већ постоје неке које то раде и баш зато смо и дали релативно кратак рок, јер знамо да је могуће - казала је Удовички одговарајући на питања новинара.

Она је додала да ће се тек видети да ли ће сви бити у стању да то испуне у задатом року.

Подстицаји за пољопривреду и до два милиона динара

Извор:Бета

Министарка пољопривреде и заштите животне средине Снежана Богосављевић Бошковић најавила је значајна средства за подршку пољопривреди и инвестиције у тој области, саопштено је данас из њеног министарства.

- За производњу воћа и куповину садница, подстицаји износе и до два милиона динара, односно од 40 до 55 одсто укупног износа инвестиције. Подстицаји су обезбеђени и за нову механизацију, сејалице, садилице, опрему за наводњавање, противградне мреже и пластенике - казала је министарка у Горњем Милановцу.

Она је додала да ће за хладњаче бити издвојени подстицаји и до пет милиона динара, док је за прераду производа са ознаком географског порекла и органских производа подршка инвестицијама од 50 до 65 одсто.

Према речима министарке пољопривреде суфинансирање ће бити обезбеђено и за ископавања бунара и системе за наводњавање.



Наше раднице раде за осам евра дневно, а немачке за 129

Аутор:Љ. Малешевић

У укупном броју становника у Србији жене учествују с 51 одсто, а такође чине и 51 одсто укупног броја незапослених. Готово половина запослених у Србији су жене, али оне ипак много

зарађују мање од мушкараца. По индексу родне равноправности, наша држава највише заостаје за ЕУ по положају жена у области рада и новца, и ту је на претпоследњем месту у Европи. Од нас је гора једино Румунија.

Но, разлика између зараде жена и мушкараца је присутна у свим европским државама, с тим што је она негде мања, а негде знатно већа у корист јачег пола. По подацима Еуростата, жене у Европској унији зарађивале су у просеку 16,1 одсто мање од мушкараца, што значи да су на један евро који су на сат зарађивали мушкарци, жене добијале 84 евроцента. Разлика у заради мушкараца и жена креће се од мање од пет одсто – у Словенији и на Малти, до више од 20 одсто – у Естонији, Аустрији, Чешкој, Немачкој и Словачкој.

Подаци такође показују да жене, без обзира на то да ли имају децу или не, чешће раде с непуним радним временом, а разлика на том плану у односу на мушкарце драстично се повећава с бројем деце.

Жене у Немачкој зарађују за око петину мање од мушкараца, што је већа неравнотежа у примањима од европског просека, али је тај јаз у платама мањи на истоку земље. Разлика у платама између полова у Немачкој износила је прошле године 21,6 одсто, што је ипак побољшање од једног процентног поена у односу на 2014, али је још увек изнад европског стандарда од 16,5 одсто. У просеку, Немце су зарађивале 16,20 евра по сату пре опорезивања, а мушкарци 20,59. Уз то, жене у Немачкој чешће раде на слабо плаћеним радним местима или секторима и често са скраћеним радним временом. Међутим, број запослених жена у тој држави се последњих година повећава.

Раднице у Србији далеко су од својих колегиница у многим европским државама и по цени радног сата и по зарадама, тако да оне не само да имају мање плате од мушкараца за рад на истим пословима већ не могу ни да сањају зараду које добијају жене у многим европским државама. Наиме, ако је зарада жена у Немачкој, по подацима Еуростата, 16,20 евра по сату, без опорезивања, жене у Србији раде за мање од евра на сат јер је минимална цена радног сата 121 динар. То значи да жене у Србији, уколико имају среће да добијају минималац, дневно зараде 968 динара за осам сати рада. То је пак осам евра. У исто време, жене у Немачкој за осмочасовно радно време зараде 129 евра, односно преко 120 евра више од радница у Србији.

Разлике до краја живота

Жене у Србији нису у неповољнијем положају од мушкараца само на тржишту рада већ их то прати као усуд до краја живота. Наиме, и када оду у пензију, жене су у неповољнијем положају управо зато што су током радног века имале мању зараду. Њихове просечне пензије су између 30.000 и 36.000 динара и у том распону је 21 одсто пензионерки, док 58 мушкараца прима пензије између 33.000 и 39.000 динара.

Задовољни радници остварују врхунске резултате

Аутор: Љ. М.

У Привредној комори Војводине су успешним привредним друштвима и привредницима из Војводине уручене награде за постигнуте привредне резултате у 2015. години.

Награду је добило 13 привредних друштава и шест привредника чије су компаније постигле изузетне пословне резултате током прошле године, и наставиле их ове.

Награду Привредне коморе добила су привредна друштва: АД „Лука Сента”, „Ротографика” д. о. о. Суботица, ОТП банка Србија – Акционарско друштво Нови Сад, „Боја” д. о. о. Сомбор, ХТП „Србија” д. о. о. Вршац, „Криваја” д. о. о. Криваја, „Нест пхармацеутицал сервисес Београд” д. о. о. Ковин, „Нафтахем” д. о. о. Сремска Каменица, ДОО „Мастер пласт УУ” Суботица, „Митсидес поинт” д. о. о. Сремска Митровица, „Гастех” д. о. о. Инђија, „Италтех-интимо” д. о. о. Ново Милошево и „Ван Друнен фармс Еуропа” Банатско Карађорђево.

Најуспешнији привредници Војводине у прошлој години су генерални директор „Хемофарма” а. д. Вршац Роналд Зелигер, директорка „Термовент СЦ Ливница челика” Бачка Топола Мирјана Ивановић, директор а. д. „Алева” Нови Кнежевац Христивоје Милошевић, директор и власник „Житопромет-млина” а. д. Сента Предраг Ђуровић, генерални директор „Војводинапута” а. д. Нови Сад Марко Цигић и директор д. о. о. „Винарија Ковачевић” Ириг Мирослав Ковачевић. Њима је уручена и новчана награда Привредне коморе Војводине у висини од 30.000 динара.

Сви награђени појединци истакли су да је привредни успех током прошле године, али и свих претходних, остварен уз добре програме, планирање, велико залагање свих радника, који на време добијају пристојне плате, али и улагање у нове линије и технологију. Заједничко за све успешне привредне компаније и појединце је да су током прошле године готово 80 одсто својих производа извезли на страна тржишта.



Кнауф: Држава да не мења често прописе

Аутор: Тања Веселиновић

Стране директне инвестиције у Србији у 2015. достигле су су 1, 8 милијарди евра. Награда Ауреа за Инвестицију године, по избору пословног портала Е-капија иде у фабрику Кнауф Инсулатион из Сурдулице.

Произвођач изолационих материјала, који 60 одсто производње извози и упошљава 40 домаћих добављача, постигао је, кажу, врхунске резултате по три кључна критеријума -- иновативности, друштвеној корисности и финансијском потенцијалу.

Немачка компанија Кнауф Инсулатион је у фабрици у Сурдулици, уложила је у 2015. години 800.000 евра у производњу камене вуне применом ЕЦОСЕ технологије, која омогућава да се изолатор направи од брзо обновљивих материја, а не као до сада, од хемикалија на бази нафте. Фабрика у Сурдулици постала је једина у региону која производи по новој технологији.

Због чега се немачки инвеститор определио да најновију технологију први пут примени у сурдуличкој фабрици? Према речима генералног директора Кнауф Инсулатион за 14 земаља, Тихомира Цивкарског, тим у Србији је за 10 година удеветостручио производњу и као такав препознат је у групацији као тим коме треба поверити производњу по најмодернијој технологији.

Најважнија мотивисаност запослених и пословно окружење

Од почетка постојања фабрика у Сурдулици суочила се са бројним проблемима, каже Цивкароски и наводи да је прва потешкоћа била промена менталитета запослених, јер је Кнауф настао аквизицијом фирме у државном власништву.

"Био је потребан одређени временски период, да запослени схвате да је потребно да уложе свој максимум, јер је фирма најпотребнија управо њима. И они су показали да могу, када се мотивишу и организују на прави начин", каже он.

Друга група проблема - екстерне природе, каже Цивкароски и додаје да је инвеститорима важно да имају сигурне услове пословања на дужи периоди. Власти морају да воде рачуна да не

мењају често регулативу, прописе, јер су инвестициони циклуси дужи од годину, две и предузетницима је потребна сигурност.

Према речима Цивкарског, Кнауф Инсулатион ће улагати у додатни производни капацитет у наредном периоду.

Максималан број запослених одредило 145 локалних самоуправа

Извор: Бета

Министарка државне управе и локалне самоуправе Кори Удовички казала је да је 145 локалних самоуправа одредило максималан број запослених и у великој мери припремило систематизацију радних места.

"То је велики посао, али нисам спремна да говорим о детаљима и о бројкама", рекла је Удовички новинарима.

Она није желела да каже да ли је нека од локалних самоуправа почела да дели отказе радницима који су вишак.

Додала је да је Министарство државне управе и локалне самоуправе ангажовало додатне раднике за обраду захтева за отпремнине запослених у јавном сектору који ће добити отказ.

Удовички је рекла да је задовољна "темпом и озбиљношћу са којима се приступа рационализацији броја запослених у јавном сектору без обзира што је предизборно време".

"Преговара се са једном организацијом која ће пратити спровођење програма рационализација броја запослених у јавном сектору како би га учинила разумљивим и да се не стварају забуне у јавности", казала је министарка.

Како је истакла, нису промењени циљеви те рационализације, иако се касни у њеном спровођењу.

По програму који Србија има са Међународним монетарним фондом из јавног сектора је до 8. фебруара ове године требало да оде 14.500 запослених, од тога више од 8.000 у републичким органима, око 6.000 у локалним самоуправама и 250 у Војводини.

Процене су да у око 30 одсто локалних самоуправа у Србији нема вишка запослених.



"Први мај" чека одлазак у историју или оживљавање производње

Припремила Силвана Тошић

Хиљаду и триста радника остало је без после након проглашења стечаја у текстилној компанији "Аха Мура Први Мај" у Пироту. Већина још увек преко НСЗ добија новчану надокнаду, али тај рок ускоро истиче. Од продаје имовине предузећа, заказане за 25. април, много се очекује.

За само седам година, бивши радници "Првог Маја" из Пирота преживели су две пропале приватизације, протестне шетње и штрајкове, стечај и губитак посла. У чуда, кажу, не верују, али се ипак надају да једно од најпознатијих текстилних предузећа неће отићи у историју, већ ће бити купљено а они поново сести уз машине.

Продаје се целокупна имовина "Аха Мура Први Мај", односно површина од 57.000 метара квадратних. У самосталном синдикату сматрају да је продаја имовине као правног лица добра за раднике.

"Будући купац купује имовину, али и пословно име, заштитни знак и референцу стечајног дужника. То практично значи да би он убудуће требало да се бави производњом конфекције", наводи председник ВСС Пирот Родољуб Ћирић.

Будући власник може рачунати на две огромне конфекцијске хале, управне зграде, ресторан, магацин, библиотеку, музеј, игралишта са парковима и фонтанама и уметничку галерију на отвореном, чији је један део измештен у центар града.

Још увек се не зна да ли ће и три скулптуре које красе градски трг бити продате заједно са имовином "Првог Маја", као ни шта ће бити са импозантном уметничком збирком коју чине слике, таписерије, скулптуре, мозаици познатих аутора, чију су вредност стручњаци проценили на преко два милиона евра.

Почетна цена предузећа је 315 и по милиона динара. До сада је, према информацијама стечајног управника, једна домаћа фирма откупила продајну документацију.

Предузетници: Није лако, али ризик се исплати

Припремила Мирјана Брајковић

Највећи део привреда развијених земаља, често преко 90 одсто, чине породична предузећа, а у Србији и даље главну реч воде државне фирме. Предузетника је мало – 220.000, и на њих се често гледа с подозрењем, неретко, као на оне који нису успели да се запосле у јавном сектору. Иако недавно истраживање Светске банке показује да половина грађана сматра да би била способна да се бави приватним послом, тек сваки дванаести нешто предузима тим поводом. Они који су већ у предузетничким водама кажу да није лако, али се не кају што су ризиковали. Александра је завршила Економски факултет, специјализовала маркетинг на ФОН-у, радила у три фирме и после 10 година, када је остала трудна, остала је и без посла. После порођаја, у 36. години, није успела да нађе одговарајући посао и почела је повремено да ради код произвођача колача.

"Прошло је пар месеци, ја видим оглас 'Покрени се за посао'. Конкуришем и после месец дана су ме звали, рекли да сам прошла први круг, па онда други круг, трећи. У исто време и Биро за запошљавање је отворио конкурс за средства за самозапошљавање и то су ми јавили, и некако – то ме је охрабрило. Да ми нису та два бизнис плана прошла, не знам да ли бих била приватник", каже Александра Блануша Кнежевић из предузећа "Тортина".

После две и по године, почела је да зарађује и не каје се што је ушла у приватне воде. Не кају се ни пријатељице Виолета и Соња. Када је једна од њих пре шест година добила бебу, добиле су идеју да покрену производњу на српском тржишту непознатих, здравих и еколошких, пелена од бамбусових влакана. Потрошиле су уштеђевину, узеле кредит, добиле две машине из програма "Покрени се за посао".

"То је 10.000–15.000 евра, то су паре које у производњи још нисмо вратиле. Сада смо задовољне, ми смо четири године, Соња и ја, волонтирале у својој фирми. Наши сарадници, радници су увек били плаћени", говори Виолета Матијевић из фирме "Дај Дај".

Две пријатељице раде у гаражи, а наступају на међународним сајмовима. Пелене продају у 45 робних кућа и неколико познатих трговинских ланаца и крећу у извоз.

"Чим отворите фирму у држави, ви сте дужни. Е, кад би ме неко питао, ја бих рекла да се ту нешто промени", каже Виолета.

За седам година, уз подршку програма "Покрени се за посао", који је започео Филип Морис, покренуто је 490 предузећа и запослено 1.600 људи – и, кажу, није тачно да немамо преузетничког духа и идеја.

"Интересовање је јако велико од стране потенцијалних предузетника, јер за ових седам година имамо 12.000 пријава. Постоје бројне препреке које почетници, посебно на почетку, доживљавају, тако да мислим да се убудуће треба бавити тиме да за почетнике, за годину, две,

три, дамо олакшице што се тиче фискалних, а још више парафискалних намета", сматра Миливоје Јовановић, директор програма "Покрени се за посао".

Добро би дошла и помоћ у пласману производа, посебно у иностранству, и то ће бити основни задатак Удружења "Покрени се за посао", које ће почети да ради од наредне недеље.



Телеком - хронологија једне грешке

Припремила: Аница Телесковић

НОВИ САД - У процесу продаје "Телекома" направљен је први корак. Премијер Александар Вучић је неколико пута у последњих неколико недеља признао да је његова грешка што национална телекомуникациона компанија није продата.

"Сам сам крив што сам дозволио да на мене утиче притисак јавности", први пут је [признао председник владе учествујући на Копаоник бизнис форуму](#). Како је рекао, покајао се што није имао довољно храбрости да, када је реч о приватизацији "Телекома", утиче да одлука буде другачија.

Ситуација је сада таква да и даље имамо велики број запослених, ЕБИТДА, односно добит пре опорезивања, и даље пада, удео у фиксној телефонији такође, компанија нема довољно инвестиционог потенцијала. Све је то рекао Вучић и додао да нема никакав проблем са тим да дође странац.

"Боље је да изнесе добит, него да је нема", рекао је премијер. Зашто се ова изјава може сматрати напретком ако је дошла после три месеца, након што је [још један тендер за продају "Телекома" пропао](#)?

Почетком децембра, када се премијер захвалио онима који су доставили понуде за преузимање, главни кривац за дебакл овог посла била је јавност.

"Надам се да ће они који су говорили о велеиздаји сада мало да заћуте", рекао је тада Вучић. Том приликом је чак истакао да су они који су били против продаје радили против интереса своје државе.

По томе се Вучић нимало не разликује од Мирка Цветковића, бившег премијера, за време чијег мандата је пропао први тендер за продају "Телекома". И за њега је главни кривац за неуспех тендера била јавност која је критиковала продају.

"Када је покренут поступак продаје 'Телекома', главна прича била је како је читава ствар намештена за 'Дојче Телеком'", рекао је Цветковић у априлу 2011. године. "Та прича је пунила насловне стране новина, био је читав низ изјава стручњака, разних опозиционих политичара о томе како је та продаја унапред одређена", пожалио се Цветковић одговарајући на питања посланика у Парламенту.

Како показују скупштински транскрипти, тадашњи председник владе је за говорницом рекао и то да такве изјаве не сматра само некоректним, него и штетним по државу. Дакле, када је о овом послу реч, променио се само премијер, изјаве су остале исте. И једном и другом председнику владе неко други је био крив за то што је тендер пропао.

Због тога је значајно то што је Вучић овога пута кривицу преузео на себе. Пропустио је само да одговори на питање и да ли је и подношење кривичне пријаве против продаје "Телекома" била

грешка. Јер, у време када је Цветковић продавао националну телекомуникациону компанију, тада опозициона Српска напредна странка, уз Демократску странку Србије, била је један од највећих противника продаје "Телекома". Напредњаци су чак поднели и кривичну пријаву против чланова Цветковићеве владе.

Власт, како је тада истакао Вучић, кроз продају "Телекома", "очајнички жели да обезбеди још пара да би пред изборе покушала да прибави још неки глас грађана".

Шта ли би данас на све ово рекао Цветковић?



ИСТРАЖИВАЊЕ: Плата важнија од врсте посла

Иако је стопа незапослености у Србији висока, газде често имају изазов да на тржишту рада пронађу стручњаке са одређеним искуством

БЕОГРАД - Главни разлози који покрећу људе да промене радно место јесу врста посла и зарада, а информације о пожељним послодавцима углавном траже на интернету и на компанијским сајтовима, показало је истраживање „Менпауер групе“, светске компаније специјализоване за проналажење и запошљавање кандидата.

„Кад је у питању мотивисање кандидата да промене радно место, могућност веће зараде је два пута моћнија од врсте посла“, наведено је у анализи понашања скоро 4.500 кандидата на пет тржишта, укључујући и Србију. Ипак, кад мењају послодавца, људи су једнако заинтересовани и за то како се њихов посао уклапа у приватни живот.

Мотивација

- Људи су некада били мотивисани успоном на лествици компаније, а данас траже квалитет живота. Кандидати постављају питање шта могу да добијем из овога и како ће то утицати на моју породицу? - изјавио је Ивет Монкриф, директор одсека за односе с клијентима „Менпауер групе“. Искуства компаније говоре да су глобални трендови кандидата широм света и у Србији невероватно слични.

- Иако је стопа незапослености у Србији висока, послодавци често имају изазов да на тржишту рада пронађу стручњаке са одређеним искуством, специфичним квалификацијама, знањима, лиценцама и слично. Ови кадрови најчешће су дефицитарни на тржишту рада и већ запослени код другог послодавца - рекао је Александар Хангимана, генерални директор „Менпауер групе“ за Србију.

Промена става

И док су старије генерације на истом послу радиле између 10 до 20 година, јер се сматрало да је често мењање посла негативна ставка у биографији, сада је чак 37 одсто оних који увек траже наредну могућност за запослење.

Чињенице

ОДЛУКЕ И МОТИВИ

56% људи доноси одлуку о промени посла на основу врсте посла

54% људи доноси одлуку о промени посла на основу зараде

53% људи се о послодавцу информише преко компанијског сајта

34% људи за посао аплицира путем рачунара



Како преживети месец са 40.000 РСД?

Извор: Б92

Како са месечним примањима преживети цео месец и платити све трошкове, питање је које мучи већину грађана Србије.

Статистика каже да трочланој породици у Србији за месечне трошкове треба много више од једне просечне плате.

Најосновније потрештине, али и плаћање рачуна за већину грађана су најважнија ставка.

Куповина на одложено, распродаје и акције, за већину су решење.

"У кафану једино не идем, све остало трошим. Не купујем на распродајама, имам пристојну пензију", рекао је један грађанин.

"Рационално само организовање, планирање и трошење.

Користим распродаје, наравно", навео је други.

"Одричем се мало тако да идемо у госте. Свега могу да се одрекнем, али не могу рада", нагласио је трећи.

Удружења потрошача наводе да грађани углавном купују храну

и робу слабијег квалитета како би уштедели. На другој страни, продавци посежу за снижењима углавном пред истек робе коју продају.

"Чек на почек, одложено плаћање које дају трговци све су то обавезе које сустижу потрошаћа сутра и сутра ће имати мању куповну моћ. Дакле, у економији нема разлога да се заваравимо. Треба живети у складу са реалним могућностима, али сви би морали да се прилагоде тој реалној куповној моћи", сматра Петар Богосављевић, из Покрета потрошача.

Београд и околина на једној страни са највећим платама, али и високим трошковима живота, а на другој страни Лесковац и Краљево налазе се на списку градова у којима се тешко живи.

"Нажалост тачно је да највећи део плате оде на храну. Чињеница је да смо ми мало или релативно мало тржиште и да би могло повећањем привредних субјеката у овом случају трговинских ланаца, има ту простора да цене оду доле и да практично дође до уједначавања", навео је Младен Радовић из Министарства трговине

Решење овог проблема, како наводе у ресорном министарству, јесте равномеран регионални развој. То је међутим посао за који је потребно време, а резултати не могу да се виде преко ноћи.

ПОТРОШАЧКА КОРПА

Просечна месечна зарада (јануар) – **40. 433 динара**
Основни месечни трошкови - **67. 277 динара**

За храну и пиће – **47 одсто примања**